

من هه رئه و که سه م، جاران راویان ده نام ئیستاش ریزم لیده گرن

نہاد مدنی

تیواره‌کهی زن‌هه کان هاتنوه و
کومه لیک پیاوی ریش سپی و
ماموستاشیان له‌گه ل خویان هیتابوو.
من ریزیک چایم گیپا. پیاوه‌کان
سه‌یریان ده‌کردم و به چاوی کپیار
لتبیان ده‌پوانیم. من که رامه و لای
زن‌هه کان. نزیکه نیو سه‌عاتی خایاند
که ماموستا هاته ده‌ری و بانگی کردم
که رای من و ریگری. من نزد شه‌رم
له‌ماموستا ده‌کرد، به‌لام له‌پیاناو
ده‌ربازیون له و دوچه ناماده‌بوم
نه‌مو پیاوایرک بددهم. نزد راستکویانه
رای خوم بُ ماموستا درکاندو تیم
گهیاند که من به دوای رزگاریون
ده‌گه‌ریم، ئه‌گه‌ر هیچیشم بُ نه‌کهن،
من ناماده‌م شووی پیکیم.
دیسانه‌وه ناموژن چاوه‌روان بwoo
خوازیتینیکه سرنه‌گئو له‌زاری
منه‌وه رهت بکریته و. به‌ختی
ئاموژن نه‌هاتی هینا هرئه و
تیواره‌یه ماره‌م بدردا. ئیتر ئاموژن
جکه له‌جنواده و سووکایه‌تی
پیکردن هیچی دیکه‌ی بُ نه‌مایه وه.
دوای ۱۰ رُوز برهه و مالی به‌ختم
رُوشتم. نزد ده‌ترسام هه‌واریکی نا
به‌دل ده‌رجی و له‌ویش دوچاری
ئازارو لیدان بیمه‌وه، به‌لام
خوشبه‌ختانه ده‌رگای ئیتائیکی
ئاسووده‌م بُ کرایه وه. بوم به
هاوسه‌ری پیاویکی خوینده‌هارو
تیگه‌یشت و. من به‌خته و ربووم،
به‌لام هه‌میشه خه‌می خوشکه
گه‌هه‌مک هه‌مکه‌هه دامه دمنانه.

تیپینی: بے پاراستنی
کے سایہ تی لاینے کانی
کیشہ کھو ناسینہ وہیں کھسے
راستہ قینہ کان، لہلایہن کوشہ
چیروکی ٹیانم) ناوه کان
گکورڈاون. واتا نہو نواونہ که
له چیروکه که داھاتوون، ناویں
دا ناشروان.

له لای نیمه بخوی. سه ره تا نیمه بهو
داوایه رازی نه بوبین، به لام دواتر
هست کرد سایر بتوشتی دیکه
روانه‌ی نوری دمکری. شاه ویک
خوشکه گه وره کم نزد نه خوش بوب،
هیچ ناگای لخوزی نه بوب، کچی
سایرها گنج ده بیوست نه درفته
بقوزتیه و دهست دریزش بکاته
سهرم. یه که دوچار به قسه خوش
پیم گوت: که نیمه ناموزای یه کترین و
دهبی نه شرده فو ناموسی من
بپاریزی، به لام کاتی زانیم گویم
لیناگری و ده بیهی ناچارم بکات
شووی پیکمک، پر به دهنگی خوم
هاوارم کرد. بانگی ناموزن و
ناموزاکانی دیکم کرد، کچی
دهنگوت هموویان له پلانه که دا
به شدارن که سیان به هاوارمه و
نه ده هاتن. من ناچاریووم که
پاریزگاری له خوم بکم. به دهست و
پی به رگریم ده کرد. سه بیرم کرد واژ
ناهینی. به ناچاریه و دهست له هینی
گیرکردو سوراندم. نه و هاواری لی
به زیبوده ناموزنم به پله خوی
که یانده نوری. من نه مزانی بوبو که
نه و شه و له ده ره وه درگه یان
له سه ره مان دا خستووه کلیله کشی
لای ناموزنم. کاتی بینی سایرها
گوچ په له قاذه یه تی، کوهه لیدانی
من و هاواری کرد: نه مهه چیته
ده ته وی کوره کم بکویت؟! منیش
گوم: نه و بیهی دهست دریزی بکاته
سهرم وه سه گد دهی توپنیم. نه و
شه وه به ناموزن و سایرها گوچ و
نهوانی دیکه چینیکی باشیان
تنهه لدام.

به یانی که مام لاهه فر
گه رایه و، نهوان مه سله که یان به
ناؤه زهو بخ گتپایه و تزمه تکه یان
خسته پال من. مام بانگی کردم و
سه رکونهی کردم، من له پووم
نهده هات راستی رووداوه که بخ مام
بگتپایه و، به لام تیم که یاند که نهوان
مه بستی خراپیان له گله من
های بیوه و منیش ناچار بیومه
پاریزگاری له خقوم بکه.
له دوای نه رووداوه نزد به
وریایی ده جو لامه و. چه قویه کی
بچوکم له نینو گیرفانی ناؤه ل

به رگمان هه میشه کونه و دراپیوو.
 پیلارمان نه بیوو. کچی مناله کانی
 خوی له هیجیان کم نه بیوو. جارجاره
 تاموزن جلی بیو دهکرین یان کونه
 مناله کانی خوی پیده ده دایین.
 مناله کانی نه و ده چوونه قوتباخانه،
 به لام ئیمه بی بیش بووین و بیمان
 نه بیو باسی خویندن و نووسین
 بکین. ئگه ر تاموزن اکمانان هه ولیان
 له گه لمان بدایه تا فیره خویندن و
 نووسینمان بکنه، ئه و تاموزن
 لیبان تووره ده بیوو، هه ندیکبار لیشی
 ده دان. به لام من حز زم له خویندن
 بیوو. کاتی تاموزن اکمان لمامله و
 مه شقیان ده کردو ئه رکه کانیان
 ده نووسیه و، من له ته کیان
 داده نیشت و لاسایم ده کردن وه.
 به لام خوشکه گوره کم ده ده وام
 قاپ و قاچاخ بشوات و به رده وام
 کاریکات. کاتی منیش تمەنم بیوو به
 هه شت سالان به نقد کاری ناو مال
 پاکدرن وه و قاپ شوردن
 پیسپیردا. من له خوشکه گوره کم
 لامتلربیوم، نورجران کله ره قیم
 ده کردو به گوئی تاموزن نه ده کرد.
 ئو په لاماری ده دام و ده ویست لیم
 بیات، من رام ده کردو هه لدھا تام،
 خوی ده گیانده مالی دراوسیکه مان.
 ئه وان له سارم به دهنگ ده هاتن و
 گله بیان له تاموزن ده کردو ده بیان
 گوت: ئه م منالانه بیکسنس، مادام
 ناهیان بچنه لای دایکیان ده بی
 ئاگاتان لیبان بی و په ره ده دیان
 بکنه. من هوگریم به مناله کانی
 ئه وان گربیوو. له گه ل کچو
 کوره کانیان یاریم ده کرد. داوم
 لیده کردن فیئری نووسین و
 خویندن وه وم بکنه. ئه وانیش
 هاوکارییان ده کردم. خوشکه
 گوره کم و دک من نه بیوو، هه رگیز
 راینده ده کرد. ئگه ر بشیان کوشتبایه
 هه لام ده هات و لام مال
 دوورنه ده کو و توه و. ئه و ده ترسا
 قسه و قسه لوكی بخنه پال، چونکه
 ئه و گه ورہ تریوو، مالی
 دراوسیکه شمان کوریان هه بیوو مام
 ئاگای له چه وساندند وه وی ئیمه
 هه بیوو، هه ستی به خامه و
 ناخوشیه کانی ئیمه ده کرد، به لام
 خوی لی نه بیان ده کرد. نورجران خوی
 ده گیانده لای و گله بی خوی
 پیده گه یاند. ئه و هه هینده دی
 ده گوت: باشه بچو خوی قسه له گه ل
 تاموزن ده کم، به لام ده بی ئیوه ش
 به قسے بکنه، ئه و له جیگه
 دایکتانه، ئیوه خوش ده ویت ! .
 به لام هه رگیز رازی نه ده بیوو چاومان
 به دایکمان بکوئی. هیچ هه لمان
 لدایک و خوشکه کم نه بیوو.
 سالان ده هاتون و سالان ده چوون،
 ئیمه ش لانیو خام و ئازارو
 چه وسانه و دادا گه ورده بیوین و
 بالامان ده کرد. کوره گوته نی: کچ
 گولی به هارانه و زوو پیده گات. ئیمه ش
 زوو پیگه یشتن و کوتینه به رچاون.
 چه ندین خوازیتی بچو خوشکه
 گوره کم هاتن، به لام مامو تاموزن
 به بیانوو جوراچور ره تیان
 ده کردن وه. ئه وان ئیمه یان بر
 خزمه تکاری گه ورده ده کر، جا چون
 بچویان به ره و مالی به خت به ریان
 ده کردن ! . منیش ورده ورده
 گه ورده بیوو، ئیدی بق نه بیوو و دک و
 جاران به ره و مالی دراوسیکه مان
 رابکه و خوی له وی بشارمه وه. ئیمه
 له نیو جیهانیکی داخراودا ده زیانین.
 ئاگامان له جیهانی ده روبویه رمان
 نه بیوو. بیمان نه بیو له گه لیاندا بچینه
 سه ردانی خزمان. ئگه ر ئه وان
 به سه ردان بچو و بیانایه شوینی،
 ئیمه يان له چووره وه ده کردو
 ده رگه يان لی داده خستین. من له و
 ژانه زور سیزاریوو، نورجران